

СЦ 677

У НОВОМЕ САДУ У УТОРАК 22. ЈАНУАРА 1874.

ГОДИНА III.

ПОЗОРИШТЕ

БРОЈ 10.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЈЕЉУ НА ПО ТАВАКА. — ОТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСЕ
ПАЛАКАЊЕ СИ ОД ЈЕДНЕ ВРОТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ ОВАКИ ПУТ.

ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

70. „Гробница или топлички лечник,” позоришна игра у 5 чинова, од Холтаја, превео С. Димитријевић.
71. „Гроф Валдемар,” позоришна игра у 5 чинова, од Г. Фрајтага, превео Јакшић.
72. „Гризета и вила,” шаљива игра у 3 чина, од Фелда, превео Ј. Фрајденрајх.
73. „Госпођа од Сен-Тропеја,” драма у 5 чинова, од Ламберта, превео А. Мандровић.
74. „Гренгоар,” позоришна игра у 1. чину, од Т. Банвиља, превео Е. Томић.
75. „Госпођа Отеловића,” шаљива игра у 1. чину, од Б. Јунга, превео (?).
76. „Господина Кудеље продике за нећи,” шаљива игра у 1. чину, од Мозера, превео (?).
77. „Глумац,” шаљива игра у 1. чину, од Ј. Племенчића.
78. „Девојачка борба,” позоришна игра у 3 чина, од Е. Скриба, превео Милан.
79. „Два просиоца и једна девојка,” шаљива игра у 1. чину, од Сремољубића.
80. „Дармар,” шаљива игра у 5 чинова, написао А. Коцебу, превео Грујић.
81. „Дева од Маријенбурга,” позоришна игра у 4 чина, од (?), превео Милан.
82. „Два пипитоља,” лакриђа у 2 чина, од (?), превео Милан.
83. „Добро јутро,” шаљива игра у 1. чину, од Клиппере, превео А. Шеноа.
84. „Две ноћи у Валадолиду,” жалосна игра у 5 чинова, од (?) превео С. Димитријевић.
85. „Драгутин грађ српски,” жалосна игра у 5 чинова, од А. Николића.
86. „Два пријатеља а један капут,” шаљива игра у 1. чину, од (?), превео (?).
87. „Дон Шедро,” шаљива игра у 3 чина, из српскога (?).
88. „Доктор Чичмига,” шаљива игра у 3 чина, од (?), превео Ј. Цар.
89. „Дебора,” драма у 5 чинова, од Мозентала, превео С. Димитријевић.
90. „Два побратима,” шаљива игра у 1. чину, од (?) превео Асалтер.
91. „Добрала и Миленко,” драма у 5 чинова, с певањем, од М. Бана.
92. „Дижонска лудница,” позоришна игра у 3 чина, од (?), превео Ј. Фрајденрајх.
93. „Два стражмептера,” драма у 3 чина, од (?) превео И. Ђурковић.
94. „Дротар,” шаљива игра у 4 чина, од Бездухова.
95. „Девица орлеанска,” трагедија у 5 чинова, од Ф. Шилера, превео Е. Томић.
96. „Доброчинац осоран,” глума у 3 чина, од Голдона, превео (?).
97. „Два кандидата,” шаљива игра у 1. чину, од (?), превео А. Мандровић.
98. „Дванаест девојака,” шаљива игра у 1. од (?), превео (?).
99. „Дева из Елизонца,” оперета у 1. чину, од Оффенбаха, превео (?).
100. „Драма у циркусу,” позоришна игра у 3 чина, написао Мегерле, превео (?).
101. „Два брата,” драма у 5 чинова, од Ивана Кукуљевића Сакцињског.
102. „Добар пазар,” шаљива игра у 1. чину, од Ајриха, превео С. Димитријевић.
103. „Дете среће,” драма у 5 чинова, од Ш. Бихаџеве, превео С. Димитријевић.
104. „Десет девојака,” оперета у 1. чину, написао Сине, превео Ј. Фрајденрајх.

105. „Добри пријатељи,“ шаљива игра у 4 чина, написао В. Сарду, превео С. Димитријевић.

106. „Дафинс и Хлое,“ оперета у 1. чину, од Трајмана, превео Ј. Фрајденрах.

107. „Дипломат старе школе,“ шаљива игра у 3. чина, од Хуга Милера, превео др. Деметер.

108. „Дон Карлос,“ трагедија у 5. чинова, од Ф. Шилера, превео Ф. Жигровић.

109. „Девојачки завет,“ шаљива игра у 5. чинова, од грофа Фредра, превео (?)

110. „Дозрела дња,“ шаљива игра у 1. чину, од Грасера, превео (?)

111. „Два оца,“ позоришна игра у 2. чина, од А. Димаса, превео (?)

(Поставак се.)

ДРАЖИЋ. Општи позоришни програм (8) до

школске године б. в. књ. 1900/01. (Поставак се.)

ДРАЖИЋ. Ушаћаја (8) до

школске године (8) до

112. „Да се мењамо,“ шаљива игра у 1. радњи, по Фурнијеру и Мајеру превео Ј. Ђорђевић.

113. „Доминго,“ мјузичка лакрдија у 5. чинова, од Толда, превео (?)

114. „Дона Дијана,“ шаљива игра у 3. чина, од Августа Морета, с немачког по К. А. Весту превео Иван Захар.

115. „Доктор Робин,“ шаљива игра у 1. чину, од Премареја, превео Ј. Ђорђевић.

116. „Ђак и госпоја,“ шаљива игра у 2. чина, од Ерлића.

117. „Ђорнути су,“ шаљива игра у 4. чина, од Брецнера, превео С. Димитријевић.

118. „Ђачке враголије,“ лакрдија у 5. чинова, написао А. Коцебу, превео (?)

(Поставак се.)

ДРАЖИЋ. У шлафроку? (за себе.) Шта ћу сада

да кажем? (на глас.) У шлафроку се отуда напи-
ло, што та је Васа у шлафрок турио, — ето,

нека также Васа. (на глас.) Види као да је

што се њега тиче!

Софија. А од куда писмо у господина Види-
ћа, кад су га ти нашао?

ДРАЖИЋ. Од куда? Та за бога, ја сам писмо

нашао, па сам га предао Васи.

Софија. Тако? А за што баш њему?

ДРАЖИЋ. Што се њега тиче!

Видић. Мене? Ох, Лазо! (на глас.)

ДРАЖИЋ. То јест, не толико тебе, — колико

колико — које оно потписани на писму?

Софија. На писму је потписана Евица!

ДРАЖИЋ. Дакле се Евице тиче!

Сви. Евице?

ДРАЖИЋ. Да, Евице!

Видић. Моје сестре!

Марија. Моје заовище?

ДРАЖИЋ. (за себе.) Красна мисао! (На глас.) Та

да како! Не зове ли се она Евица?

Сви. Тако је!

ДРАЖИЋ. Појмите ли дакле сада целу ствар?

Ја сам нашао једно писмо овде у соби! Потпи-
сано Евица! Писмо љубавно! Брат јој најближи!

Комендија, шкандал, плач, сузе, ето како се пис-

мо нашло у шлафроку. (За себе.) Хвала Богу, кад сам се извукao!

Видио (за себе.) Овај уме да лажe!

Софија. Драги мужу, онда опрости! Ствар онда са свим другчије изгледа! Да како, могла сам се одмах сетити, али ко би ипомислио — Евица! Хоћеш ли ми оправити.

Дражић. Управо не бих требао, иши заслу-

жил, али ја сам добар човек, па не могу да се на тебе расрдим. (Пређе јој.)

Марија. Евица да пише љубавна писма, — то не може бити! Она је тако млада, мирица, ни с ким нема познанства, осим са господином Миланом, а с њиме, кад овамо дође, ни две речи не проговори. Не, то не може бити! У осталом, можемо је запитати, да пошљемо по њу!

(Иставиће се.)

ДАСНИК

СЛУЖБА ПОЗОРИШТВА

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Уњкава комедија“) приказана, беше 13. јануара. Четири године иши се јављале овде те „шаливе слике из нашег свакидашњег живота“ па сад их видесмо скраћене и углачане. Слике из нашег живота свака су има добро дошли, па ма с временом имале само историјску вредност. Али ове слике иши са из прошлости сеоског живота у Славонији, него многа од њих личи још веома на где-коју датацiju фотографију нашу. Што се представе тиче, најбоље су извели своје улоге: Јуцица (Ј. Поповићева) и Цифрић (Ружић). Софији (Ружићки) се публика одавала на њезину лепо певање. Евелица и Клара (Л. Хаџићева и Л. Марковићева) играху изврсно, али изгледаху превећ младе за „жбери од прве жене.“ Удовци Уњкавић и Крмелић (Сајевић и Зорић) беху масковани а у неколико и радише по немачкој шаблони, те се тим не одужиле складности. Лиза, Шумарски, Јулије и Мика (Марковићка, Недељконић, Добриновић и Соколовић) беху најни типови.

5.

У критици о „Гренгоару“ поткрада се једна погрешка, вината за то, шта превреће смисао.

Тамо стоји: „То је башта Лудовика краља!“ — увидише песникови човеколубива душа, која је вична да гради свој народ све то јаче, што већма бесне распламте страсти у његовим прсима.“

Место гради већа читати га ће. (У овом сарадњици са Венацем о нашем народном позоришту.) Загребачки лист „Vieناس“ пише о нашем позоришту ово: „Између сва четири стапала позоришта на словенском југу има новосадско позориште најтежи положај. Загребачко и београдско добијају од земље обилну потпору, а и љубљанско даје крањски сабор сваке године приличну припомоћ. Новосадско нема згоде утеши се сабору или влади, оно живи од прилога народа и од свога рада. С тога не може држати толико особља, колико загребачко и београдско, с тога и не може толико жртвовати на репертоар. Те околности приморавају управу, да у летње доба даје са друштвом представе по мањим местима, а зими приказује се стално у Новом Саду. Крај свих тих неизврских околности морамо изјавити с радошћу, да се ново-

садско позориште добро развија. Чешто пре месец дана отпочеле су опет редовне представе у Новом Саду, те на ново излази новозориши лист „Позориште“, орган позоришта врло добро и практички уређиван.“ За тим доноси „Vieناس“ податке о нашем позоришту које извештавају наше позориште управе, штампаноме у „Позоришту“, па на крају вели ово: „Управа позоришта у Новом Саду издавала је редовно (осим летњег доба) позориши лист „Позориште“ и „Зборник позоришних дела“ (до селе 7 свезака). Разгледав репертоар новосадског позоришта, морамо признати, да је избор с веће стране добар и укусан, те се не трати време на које-какве лудорије. Ми ћемо деловање пратити позоришу као и загребачко, те бисмо желили, да исто можемо чинити и о београдском и љубљанској позоришту, да имамо података. Молимо том приликом своје пријатеље, да нам буду у томе у помоћи.“

ПОЗОРИШТЕ.

* (Вараждинско позориште.) Неки одушевљени дописник „Нар. Ној.“ пише из Вараждина: „Да нам се слуčајло, у сред зими славујају груму огласи, заиста, сваки би између нас климао главом; или да се ласта па само младо лето пакути славујевим перјем, и да нам његовим милогласним гласом запева, доиста, сви би се крстом крстили и чудом чудили: какво је то чудо! А чешто томе чуду слично доживио је Вараждин управо на првидак ове године, и то у позоришту, где по је позоришиша управитељка Олга цлем. Стефанчићева, тврда немица и поносита Берка велике немачке државе, у хрватском народном оделу говорила хрватски „позздрави говор на младу годину.“ Већ сама позоришиша цедуља: „Stadt-Theater in Varasdin. Heute Donnerstag den 1. Jänner 1874. Neujahrswunsch, in croatischer Sprache und Nationalcostüm, gesprochen von Olga von Stephanji,“ итд. свакога је веома изненадила. Јер ко је штад видио или чуо такву метаморфозу: Немицом бити, не винати ни речице хрватски, па у хрватском народном оделу хрватски красословити,“ и т. д. и т. д. „Mein Liebchen was willst Du noch mehr?“

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

У ПРЕТИПЛАТИ 13.

24. ПРЕДСТАВА.

У НОВОМЕ САДУ У УТОРАК 22. ЈАНУАРА 1874.

РУКАВИЦА И ЛЕПЕЗА.

ШАЉИВА ИГРА У 3 ЧИНА, ОД БАЈАРА И СОВАЖА, ПРЕВЕО Ф. ОБЕРКНЕЖЕВИЋ.

О С О Б Е:

Амадија, кнегиња | Елтгар Лимберг, њен секретар

Гроф Хенрик | Матилда

Шарлота } придворкиње

Барон Дантлир, шарлотин ујак, дворски племић

Дворски фурир

Збива се у кнегињином двору године 1750. — Дворани и дворкиње. Пратиоци.

Д. Ружићка.

Ружић.

Недељковић.

Ј. Сајевићка.

Л. Маринковићева.

Сајевић.

Пешић.

У четвртак 24. јануара први пут: **«ПРИСНИ ПРИЈАТЕЉИ.»** Шаљива игра у 4 чина, написао В. Сарду, с француског превео М. И. Стојановић.

Поштовани претплатници умољавају се, да би изволели исплатити први а већ сада и други део своје претплате или у трgovини браће Поповића или у вече на каси.

Поједињи бројеви овога листа продају се обдан по 5 д. а. вр. у српској народној задружиој штампарији, у позоришној писарици и у вече на каси.

Улазнице се продају у писарници позоришној (сталиу матичном) од 9—12 пре подне и од 3—5 сахата, погле подне, а после на каси.

БОЛУЈУ: М. СУБОТИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 10 САХАТА.